CURRENDA

PISMO URZĘDOWE TARNOWSKIEJ KURII DIECEZJALNEJ

A. D. 1936 Nrus XI

DROGIEMU DUCHOWIEŃSTWU, ŚWIECKIEMU I ZAKONNEMU, POZDROWIENIE I BŁOGOSŁAWIEŃSTWO W PANU.

O jak sprawdzają się słowa Ojca św. Piusa XI zawarte w encyklice „Caritate Christi compulsi“, że od potopu ludzkość nie była dotknięta tylu i tak wielkimi plagami, jak obecnie. A do najstraszniejszych plag, jakie dziś trapią ludz kość, należy bezsprzecznie bezbożny komunizm. Klęski były nieraz straszliwe, ale dotknęły one ten lub ów kraj. Takiej klęski, takiego zniszczenia, jakiego jesteśmy świadkami, jeszcze nie było. Jakaś iście szatańska wściekłość pędzi rozszalała przez świat, a gdzie przejdzie pozostawia trupy i krew, pożogę i barbarzyństwo, nędzę i niewolę, anarchię i rozkład. W raju sowieckim 42 tysiące duchownych „zlikwidowano“, tysiące świątyń zniszczono i zbeszczeszczono. Pożoga rozpalona w Kremlu jak chmura krwawa przerzuciła się do Hiszpanii. Niezliczoną ilość chrześcijan, kapłanów, zakonników i zakonnic pomordowano, ukrzyżowano i żywcem spalono. Istna rzeź. Krew płynie potokami. Niebywałe okrucieństwa i zdziczenie. Tylko Bóg, będąc nieskończenie miłosiernym, może tak długo cierpieć te rządy antychrysta. Zapominają szaleńcy, że Bóg, choć nieskończenie cierpliwy jest też nieskończenie sprawiedliwy.

Bracia moi Ukochani! Obowiązkiem każdego chrześcijanina jest, wynagradzać Bogu za te okropne zniewagi, bluźnierstwa i świętokradztwa, a także błagać Go o zmiłowanie nad nieszczęsną Hiszpanią, nad światem całym; błagać Go, by ta ogniem piekielnym rozpalona pożoga nie zapaliła i naszej Ojczyzny.

Aby wynagrodzić Panu Bogu za zniewagi, przebłagać za okrucieństwa w Hiszpanii i uprosić miłosierdzie Boże i łaski dla Ojczyzny naszej, zarządzam :

1. W pierwszą niedzielę Adwentu, 29 b. m. we wszystkich kościołach i kaplicach, świeckich i zakonnych, urządzą P. W. Księża po południu godzinę św. przy wystawieniu Najśw. Sakramentu w Monstrancji. Po odśpiewaniu trzykroć: Święty, Święty, Święty i O Przenajświętsza Hostia, — wygłoszą odpowiednie kazanie, po czym nastąpi adoracja Przenajświętszego Sakramentu, pieśń: Przed oczy Twoje Panie, Swięty Boże i Przed tak wielkim Sakramentem.

Księża Prefekci w swych szkołach wygłoszą odpowiednią egzortę i zachęcą swą młodzież do modlitw przebłagalnych za okrucieństwa w Hiszpanii i błagalnych za naszą Ojczyznę.

† FRANCISZEK Bp.

W sprawie kanonizacji bł. Kingi.

Z wielką pociechą i radością serca spostrzegamy i konstatujemy, że kult bł. Kingi od wydania Naszego listu pasterskiego z dnia 24. lipca 1935 r. ożywił się i wzrósł znacznie, czego dowodem są coraz liczniejsze pielgrzymki do Jej grobu, coraz częstsze podziękowania za odebrane łaski i prośby o nowe, coraz powszechniejsze używanie wody z Jej źródła.

Ponieważ Ojciec św. na mocy swej władzy mógłby kanonizować bł. Kingę w sposób wyjątkowy „aequipollenter” t. j. bez stwierdzenia cudów i kosztownych a długich procesów — na podstawie Jej nadzwyczajnego kultu, przeto według wskazówek Postulatora Generalnego w Rzymie — ogłosiliśmy w czwartej Kurrendzie bieżącego roku stosowną ankietę.

Na tę ankietę nadeszło z naszej diecezji, liczącej 272 parafie, około 80 odpowiedzi. Polecamy tedy usilnie P. T. Rządcom parafij, którzy dotychczas odpowiedzi nie nadesłali, by to uskutecznili najpóźniej **do 15. grudnia bieżącego roku.**

Mamy także, acz skąpe, ale ważkie relacje z niektórych diecezyj polskich, nadto z Węgier i Ameryki.

Walną pomocą w sprawie kanonizacji bł. Kingi jest prośba Synodu Plenarnego, wystosowana w tej sprawie do Stolicy Apostolskiej a przekazana obecnie — według relacji J. E. Kard. Pacellego, Sekretarza Stanu — św. Kongregacji Obrzędów.

Jest w tym zaiste palec Boży, że wśród tylu polskich kandydatów i kandydatek do aureoli Świętych i Błogosławionych — na pierwszym Synodzie Plenarnym w odrodzonej Polsce, odbytym po trzystu latach, jedna jedyna bł. Kinga zyskała tak wielki przywilej.

Wobec tak pomyślnego obrotu sprawy, zechcą P. T. księża proboszczowie przy pomocy Akcji Katolickiej, księża katecheci przy pomocy Sodalicji Mariańskiej wytężyć wszystkie swe siły w szerzeniu i pogłębianiu kultu bł. Kingi:

a) przez częste wzmianki w kazaniach i egzortach o zasługach i cnotach bł. Kingi,

b) przez propagandę żywotów bł. Kingi i innych broszurek, odnoszących się do Jej kultu, obrazków, medalików i t. p.

c) przez zachęcanie do ufnego uciekania się do Jej wstawiennictwa w potrzebach duszy i ciała,

d) przez urządzanie uroczystych obchodów ku Jej czci,

e) przez nadawanie Jej imienia przy chrzcie i bierzmowaniu,

f) przez rozdawanie Jej obrazków z okazji kolędy i na nagrody szkolne,

g) przez sprawianie obrazów lub figur bł. Kingi do kościołów i kaplic.

Przy zgłaszaniu łask nadzwyczajnych, mających cechy cudu, należy spisać dokładny protokół i wraz z podpisami osoby zeznającej i świadków i ile możności świadectwem lekarskim przesłać do PW. Księdza Promotora Jana Pabisa, Tarnów XX. Filipini. Do niego również należy skierować wszystkie inne sprawy dotyczące bł. Kingi

Po otrzymaniu tej Kurrendy zechcą P. T. Duszpasterze i Katecheci po kazaniu względnie egzorcie zwrócić uwagę słuchaczy na stan obecny kanonizacji bł. Kingi po myśli tej instrukcji i zachęcić gorąco do modłów w tej intencji za przyczyną Najśw. Panny-Królowej Polski, spod której macierzyńskiej opieki na Jasnej Górze w Częstochowie wyszedł błagalny głos katolickiej Polski do Stolicy św. o kanonizację bł. Kingi.

Zarządzamy nadto, aby we wszystkich kościołach diecezji w każdą niedzielę i święto po sumie po zwykłych modlitwach konkordatowych za Ojczyznę i Prezydenta dodano następującą modlitwę o kanonizację bł. Kingi.

„Wszechmogący, wieczny Boże, który wierne sługi swoje cudami wsławiasz na ziemi i wieczną w niebie koronujesz chwałą, racz wysłuchać próśb, zanoszonych do Ciebie za przyczyną bł. Kingi i spraw łaskawie, aby ta błogosławiona Sługa Twoja, cudami przez Ciebie wsławiona, w aureoli Świętych Twoich na całym świecie zajaśniała — ku czci i chwale Imienia Twojego. Przez Chrystusa, Pana naszego Amen".

Pamiętajmy, że kanonizacja bł. Kingi, to przede wszystkim sprawa naszej diecezji — to punkt jej honoru.

Celem propagandy kultu bł. Kingi polecamy następujące dziełka:

Bł. Kinga przez Siostrę Marię Immakulatę Klaryskę cena 2·60, do nabycia w Wydawnictwie Księży Jezuitów Kraków, Kopernika 26,

Żywot Bł. Kunegundy przez Ks. Jana Pabisa, wydanie popularne cena 1·60 do nabycia w Klasztorze PP. Klarysek Stary Sącz,

Bł. Kinga wydanie popularne cena 25 gr. do nabycia w Wydawnictwie „Kłosy z Bożej Roli" Warszawa, ul. ks. Siemca 6.

O kanonizację Bł. Kingi przez Ks. Jana Pabisa cena 30 gr. do nabycia u autora Tarnów, ul. Piłsudskiego 9.

Nadto **nowenny** do bł. Kingi, **obrazki** i **medaliki** nabyć można w dowolnej ilości w klasztorze PP. Klarysek, Stary Sącz.

† Franciszek Bp.

DO MOICH DROGICH BRACI KAPŁANÓW.

W SPRAWIE „POMOCY ZIMOWEJ".

Zwracam się do Was Drodzy Bracia Kapłani w sprawie bardzo ważnej, niecierpiącej zwłoki, pomocy zimowej dla bezrobotnych. Przewodniczący ogólno-polskiego Komitetu pomocy zimowej, p. minister Kościałkowski zwrócił się do Duchowieństwa z prośbą o czynne poparcie akcji pomocy zimowej. Bracia moi Drodzy, choć diecezja nasza uboga i zniszczona, choć i Duchowieństwo nasze znajduje się w ciężkich warunkach, jednak zwracam się do Was z bardzo serdecznym wezwaniem, byście, w miarę

sił, pospieszyli z datkiem, na jaki Was stać, z pomocą czy to w gotówce, czy w naturze i zechęcili Swych Wiernych do przyjścia z pomocą szybką i ochotną. Przypomnijcie im, że w pierwszych gminach chrześcijańskich wierni nie byli od nas bogatsi, a jak czytamy w Dziejach Apostolskich: „Wszyscy też wierzący trzymali się razem i mieli wszystko wspólne. Sprzedawali majętności i dobytek i obdzielali tem wszystkich, jak każdemu było potrzeba... i nikt, tego, co miał, swojem nie nazywał, ale było im wszystko wspólne... **nie było między nimi nikogo w niedostatku,** gdyż wszyscy, co mieli, role albo domy, sprzedawali je i przynosząc zapłatę za rzeczy sprzedane składali ją u nóg Apostołów i rozdawali każdemu, ile komu było potrzeba" (r. II. 44, 45 i r. III. 32—35).

Skąd się to wzięło? Jaka siła skłaniała ich do takiej ofiarności, do św. spólnoty? Odpowiedź mamy w r. III w wierszu 32: **„A mnóstwo wierzących było, serce jedno i dusza jedna".** Oto tajemnica, oto sekret, że wśród mnóstwa wiernych, nie było żadnego w niedostatku.

I przypomnijcie, Drodzy Bracia, i im i sobie, że na sądzie ostatecznym nagradzać będzie Sprawiedliwy Sędzia nie tyle za czyny jakieś wspaniałe, ale za uczynki miłosierdzia. Tam usłyszymy słowa Zbawiciela: „Pójdźcie błogosławieni Ojca mego, posiądźcie Królestwo, zgotowane wam od założenia świata. Albowiem łaknąłem, a daliście mi jeść, pragnąłem a napoiliście mnie, byłem nagim, a przyodzialiście mnie... **Zaprawdę powiadam wam: Cokolwiek uczyniliście jednemu z tych braci moich najmniejszych, mnieście uczynili".** (Mat. 25, 34—41).

Przypomnijcie im i sobie, byśmy — nie daj Boże, nie usłyszeli wyroku potępienia: ,,Idźcie odemnie, przeklęci, w ogień wieczny. Albowiem łaknąłem, a niedaliście mi jeść, pragnąłem, a niedaliście mi pić, byłem nagim, a nie przyodzialiście mnie". (Mat. 25, 41—43).

Daj Boże, by słowa te poruszyły tych, których Bóg ochronił od głodu i zimna i by podzielili się tem, co mają, z głodnymi i zziębniętymi i dali jeść i przyodziali nietylko ubogich i bezrobotnych, ale w nich samego Pana Jezusa.

Z serca Wam błogosławię
† FRANCISZEK.

Tydzień Miłosierdzia.

Kościół święty matczyną opieką otacza wszystkich nieszczęśliwych, cierpiących nędzę moralną i materialną. Im większa nędza — tym więcej budzi ducha miłosierdzia wśród wiernych. Zachęca usilnie, by każdy chrześcijanin starał się ulżyć nędzy bliźniego, niosąc mu pomoc z pobudki nadprzyrodzonej; wzywa, by wyznawca Chrystusa Pana nigdy nie stawiał granic swej dobroczynności i ratując ciało, ratował przede wszystkim duszę bliźniego. Hasłem spieszących z pomocą ubogim mają być słowa św. Wincentego: *Uświęcić siebie samego przez uczynki miłosierdzia,* a normą przy łagodzeniu nędzy ma być zasada: *Dawać każdemu, kto potrzebuje, dawać tyle, ile potrzebuje i wtedy, kiedy potrzebuje.*

By pospieszyć ubogim i bezrobotnym z wydatną pomocą w okresie zimowym, by obudzić w społeczeństwie ducha miłosierdzia chrześcijańskiego, by najbiedniejszym sprawić nieco radości i wesela — **zarządzamy** urządzenie we wszystkich parafiach diecezji **I. Tygodnia Miłosierdzia.**

Wyjaśnienia bliższe w sprawie przeprowadzenia tej imprezy podaje listopadowy numer „Posłańca Diecezjalnego Instytutu Akcji Katolickiej". Zaznaczamy, że parafie większe, zwłaszcza miejskie mogą i powinny do podanego programu dołączyć jeszcze inne szczegóły.

Po materiały propagandowe, ulotki oraz referaty na I. Tydzień Miłosierdzia oraz po dodatkowe wyjaśnienia zwracać się należy do Sekretariatu Diecezjalnego „Caritas", Tarnów, pl. Katedralny 6.

Na życzenie Książęco Metropolitalnej Kurii w Krakowie podajemy do wiadomości następujące ogłoszenie.

My Adam Stefan Sapieha

Książe Arcybiskup Metropolita Krakowski

Duchowieństwu i wszystkim Wiernym Naszej Archidiecezji.

Ponieważ zachodzi potrzeba zebrania wszystkich pism, które wyszły z pod pióra Sługi Bożego O. Rafała od św. Józefa Kalinowskiego, kapłana Zakonu OO. Karmelitów bosych, nakazujemy przeto podległym Naszej jurysdykcji, którzy posiadają jakieś pi-

sma wyżej wymienionego Sługi Bożego, czy to przechowane w rękopisie, czy ogłoszone drukiem, różne mowy, listy, pamiętniki, autobiografie, wreszcie cokolwiek on sam własnoręcznie lub na jego rozkaz ktoś inny napisał, aby Nam je dostarczyli w przeciągu sześciu miesięcy licząc od dnia 8. października 1936 r.

Niewykonanie tego nakazu pociąga za sobą przewidziane kary, a nawet grozi cenzurą. Ktoby wiedział, iż ktoś takie pisma przechowuje, ma donieść o takim Kurii Naszej Metropolitalnej, by w stosownym czasie złożył zeznania w tej sprawie. Gdyby ktoś z nabożeństwa do Sługi Bożego pragnął zatrzymać u siebie niektóre rękopisy, wystarczy gdy prześle ich autentyczne odpisy.

Wreszcie w myśl kanonu 2023 Prawa Kościelnego wszyscy wierni obowiązani są donieść do Naszej wiadomości, czy nie wiedzą czego, coby stało w sprzeczności z cnotą albo cudami, zdziałanymi za wstawiennictwem Sługi Bożego: w krótkich słowach mają też donieść, czy pozostawali w jakim zażylszym stosunku z Sługą Bożym i czy nie wiedzą o jakim ważniejszym zdarzeniu, o którym wspomnieć by należało, chyba żeby już brali udział w procesie w charakterze świadków.

Dano w Krakowie, dnia 8. października 1936 r.

L. S.

† ADAM STEFAN SAPIEHA
Książe-Arcybiskup
Metropolita Krakowski.

Ks. Dr. Bruno Halla
Notariusz.

W odpowiedzi na liczne zapytania PT. Księży w sprawie ubezpieczeń Księży podajemy do wiadomości następujące ogłoszenie:

JB. JZ.
MINISTERSTWO OPIEKI SPOŁECZNEJ
Nr. Un. 2/1—6.

Warszawa, dnia 8 października 1936 r.

Ubezpieczenie duchownych, nauczających religii w szkołach powszechnych.

Do
Zakładu Ubezpieczeń Społecznych
w miejscu.

Wobec tego, że ubezpieczalnie społeczne niejednokrotnie *błędnie pociągają* do obowiązku ubezpieczenia duchownych, Ministerstwo Opieki Społecznej prosi o udzielenie ubezpieczalniom

do wiadomości poniższego wyjaśnienia, uzgodnionego z Ministerstwem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Duchownych, udzielających nauki religii w szkołach powszechnych można podzielić, z punktu widzenia charakteru prawnego ich stosunku do szkoły na *dwie kategorie.*

Do pierwszej kategorii należą ci duchowni, nauczyciele religii, którzy *wyłącznie lub przeważnie udzielają* nauki religii w szkole (ewent. w szkołach), z reguły nie pełniąc równocześnie właściwych obowiązków duszpasterskich, wynikających bezpośrednio z ich powołania duchownego, przy czym osoby te wykonywują powyższe czynności nauczycielskie, podobnie jak ogół nauczycieli świeckich, bądź na podstawie wyraźnej umowy pracy, bądź na zasadzie nominacji. Ci nauczyciele religii podlegają bezpośredniemu zwierzchnictwu władz szkolnych zarówno osobiście, jak i co do systemu oraz zakresu pracy nauczycielskiej. Ponieważ w przypadku tym mamy do czynienia ze zwykłym stosunkiem pracy (ewent. stosunkiem służbowym), przeto ta kategoria duchownych *podlega* obowiązkowi ubezpieczenia na równi z innymi pracownikami.

Drugą kategorię stanowią ci nauczyciele religii, zatrudnieni przeważnie w szkołach powszechnych wiejskich, którzy z reguły są duszpasterzami na pewnym obszarze (np. parafii), zaś nauki religii udzielają w szkole tego obszaru ubocznie, nie na podstawie stosunku pracy zależnej, lecz w wykonaniu ogólnego obowiązku duszpasterskiego, co prawnie znajduje swój wyraz w porozumieniu i upoważnieniu związku religijnego i Państwa, opartych na przepisie art. 120 konstytucji z dnia 17 marca 1921 r., zachowanego w mocy art. 81 ust. 2 Ustawy Konstytucyjnej z dnia 23 kwietnia 1935 r.

W konsekwencji powyższego te osoby, udzielające nauki religii (proboszcz, wikariusz, pastor, rabin), *nie są w związku ze swą pracą w szkole traktowane* jako pracownicy szkoły, podlegający władzom szkolnym pod względem osobistym i w kwestiach nauczania. Nadzór zaś nad tymi osobami i ich pracą ze strony władz szkolnych wypływa raczej z punktu widzenia całokształtu interesów Państwa, nie jest zaś wynikiem stosunku służbowego (stosunku pracy). To też ta kategoria duchownych, nauczających

religii w szkołach powszechnych, obowiązkowi ubezpieczeń z tytułu powyższego zatrudnienia, *nie podlega.*

(—) Dr. T. Dybowski
Dyrektor Departamentu

MINISTERSTWO OPIEKI SPOŁECZNEJ
Nr. Un. 2/1—6 Warszawa, dnia 8 października 1936 r.

Do
J. E. Księdza Biskupa
Administratora Apostolskiego
Diecezji Sandomierskiej
w Sandomierzu.

Nawiązując do pisma Księdza Biskupa z dnia 4. VIII. 36 r. Ministerstwo Opieki Społecznej przesyła powyższy odpis do wiadomości.

(—) W. Bruner
Naczelnik Wydziału.

Doroczny Zjazd P. T. X. X. Dziekanów z całej diecezji odbędzie się w tym roku dnia 26 listopada, w Seminarium duchownem. Msza św. o godz. 8. Obrady od godz. 9-tej.

P. T. Księża zalegający z opłatami na rzecz Kurii Biskupiej czy to z tytułu dyspens małżeńskich ich parafian — czy z jakiegokolwiek innego tytułu, zechcą wyrównać zaraz swoje zaległości. Tych P. T. Księży, którzy przy przesyłaniu pieniędzy Kurii przekazem, lub czekami P. K. O. nie zaznaczyli, na jaki cel je przesyłają, prosimy by zechcieli osobnym pismem to natychmiast uskutecznić.

Przypominamy, że przy załatwianiu spraw urzędowych należy zawsze podać numer aktu, na który się odpowiada. Zaniedbanie tego może pociągnąć za sobą zwrot aktu a w każdym razie opóźnia załatwienie.

Nie należy też aktów różnej treści łączyć na jednym arkuszu. Ile spraw, tyle powinno być przynajmniej pół arkuszy.

Zmiany wśród duchowieństwa.

Ojciec św. raczył zamianować Ks. Prałata Dr. Jana Bochenka Kanonikiem Kapituły Katedralnej.

Proboszczem parafii Katedralnej Dziekanem Tarnowskim-miejskim, zamianowany również Ks. Prałat Dr. Jan Bochenek.

Najprz. Ks. Prałat Roman Sitko zamianowany Przewodniczącym Komisji dla spraw organistowskich.

Kanonikiem honorowym Kapituły katedralnej mianowany Ks. Prałat Kazimierz Łazarski, Dziekan i Proboszcz Limanowski.

Po rezygnacji JE. Ks. Biskupa Komara, Asystentem diecezjalnym AK. zamianował J. E. Ks. Biskup-Ordynariusz Ks. prałata Dra Michała Reca.

Assesorami, Radcami i Referentami Kurii mianowani Ks. Prałat Dr Jan Bochenek, Ks. Prałat Dr Michał Rec i Ks. Dr Ignacy Dziedziak.

Honorowym Radcą Kurii zamianowany Ks. Adam Heller

Wicekanclerzem Kurii Ks. Mr Stanisław Sroka.

Notariuszem Kurii i Sekretarzem Trybunału diecezjalnego oraz II prefektem Małego Sem. mianowany Ks. Wojciech Madej.

Dziekanem Lipnickiego dekanatu zamianowany Ks. Józef Kozieja, Proboszcz w Lipnicy Murowanej.

Wicedziekanem tegoż dekanatu Ks. Stefan Müller, Proboszcz w Trzcianie.

Administratorami zamianowani: Ks. Jan Niedźwiadek w Chronowie, Ks. Marian Sułek w Żegocinie, Ks. Józef Lech w Szyku i Ks. Władysław Jakubiak w Cikowicach.

Katecheturę w Bieczu objął Ks. Bernardyn Koszyk.

Przeniesieni Ks. Wikariusze: Ks. Mieczysław Mamulski z Szyku do Muszyny, Ks. Franciszek Głąb z Łączek Kucharskich do Rzepiennika, Ks. Bronisław Krzan z Muszyny do Trzciany, Ks. Franciszek Mazur z Nowego Rybia do Szczucina, Ks. Władysław Bawiński z Rzepiennika do Łączek Kucharskich. — Ks. Jan Witkowski z Ujanowic na urlop zdrowotny.

Zamianowani Księża nowowyświęceni: Ks. Leopold Regner wikariuszem w Gorlicach, Ks. Stanisław Galas wikariuszem w Nowem Rybiu.

Zwolniony z obowiązków katechety w Bieczu spowodu złego stanu zdrowia Ks. Jan Pasternak.

Zmarł O. Alojzy Tajduś, Cysters, Proboszcz w Jodłowniku. Urodzony w r. 1852, profesję zakonną złożył 1880 i w tym roku również otrzymał święcenia kapłańskie. Obowiązki proboszcza w Jodłowniku objął w roku 1915 i od tego czasu pełnił je chwalebnie i gorliwie aż do samej śmierci. Nic też dziwnego, że poszedł serdecznie opłakiwany przez parafian. Niech odpoczywa w dokoju wiecznym.

Podajemy do wiadomości wszystkich P. T. Księży, że na skutek uchwały Najprzewielebniejszego Episkopatu Polskiego w Częstochowie, Duchowieństwo z całej Polski zdeklarowało na „Fundusz Obrony Narodowej" kwotę 300 tysięcy zł. celem zaopatrzenia Armii w ołtarze polowe i potrzebne paramenta. Na Diecezję Tarnowską przypada z tej sumy 15.458 zł. Na ten fakt mogą się powołać przy zbiórkach na rzecz F. O. N. jedynie P. T. Księża Proboszczowie i Wikariusze, gdyż odnośnie do Ks. Kapelanów wojskowych, Księży Katechetów i Księży nie pełniących określonych obowiązków duszpasterskich zastosowano inną zasadę. Wpłacą oni przez wojskowe lub urzędnicze organa płatnicze datki, które zechcą złożyć na F. O. N.

Dom Rekolekcyjny OO. Jezuitów w Częstochowie.

Dnia 25 października b. r., w uroczystość Chrystusa-Króla, JEksc. Ks. Biskup Kubina dokonał poświęcenia nowego Domu Rekolekcyjnego w Częstochowie. Dom powstał z myśli i za poparciem JEksc. Ks. Biskupa Kubiny. Znaczną część funduszów na jego budowę ofiarował Ojciec św., Pius XI, stąd też nosi nazwę Domu im. Piusa XI. Zbudowany w rozległym ogrodzie, w najbliższym sąsiedztwie Jasnej Góry, posiada 60 jednoosobowych pokoi, kaplicę i czytelnię dla odprawiających rekolekcje. Przeznaczony jest wyłącznie dla Przew. Duchowieństwa i katolickich mężczyzn. Główną atrakcją tej nowej placówki obok nowoczesnych urządzeń w myśl przepisów rekolekcyjnych stanowi bliskość Jasnej Góry, toteż można mieć dobrą nadzieję, że tak ogół naszego Duchowieństwa jak i katolickie społeczeństwo przyjmie tę wiadomość ze szczerą życzliwością i niejednokrotnie szukać będzie ukojenia i pogłębienia życia wewnętrznego pod opieką Jasnogórskiej Królowej w Częstochowskim Domu Rekolekcyjnym.

Szczegółowych informacyj co do czasu i warunków rekolekcyj udziela Superior Domu Rekolekcyjnego, Częstochowa, ul. bł. Kingi nr 74 (dojazd od ul. Lisienieckiej). W bieżącym roku odbędą się rekolekcje dla Kapłanów od 14 do 18 grudnia; początek 14 grudnia wieczorem, koniec 18 grudnia rano.

Państwowa Szkoła Hygieny z inicjatywy Departamentu Służby Zdrowia Ministerstwa Opieki Społecznej w porozumieniu z Towarzystwem „Trzeźwość" organizuje w dniach od 30 listopada do 5 grudnia r. b. włącznie XI kurs Alkohologii p. t. **„Alkoholizm i jego zwalczanie"**.

Kurs jest **bezpłatny.** — wpisowe wynosi **4 zł.** Wykłady odbywać się bęeą codziennie w godzinach 9—13 i 16—19 w gmachu Państwowej Szkoły Higieny. Wszelkich wyjaśnień udziela i przyjmuje zgłoszenia (do dnia 30 listopada r. b.). Sekretariat kursu — Państwowa Szkoła Higieny — Warszawa, ul. Chocimska 24.

Ze względu na doniosłą rolę, **jaką odgrywa duchowieństwo** w akcji zwalczania tej tak rozpowszechnionej klęski, mam zaszczyt prosić **Jego Ekscelencję o poparcie kursu wśród podległego Mu duchowieństwa.**

Dyrektor Państwowej Szkoły Higieny
Chodźko.

Ks. Andrzej Rejowski: **„Homilie na wszystkie niedziele i święta“.** Tarnów 1936. Jest to praca analityczna, gruntowna i wyjaśniająca całą perykopę niedzielną lub świąteczną wraz z nawiązaniem liturgicznym.

Dom Księży Emerytów w Lublinie.

W Lublinie przy ul. Ogrodowej 12 jest dom Księży Emerytów, w którym przyjezdni kapłani mogą się zatrzymywać.

Kuchnia na miejscu. Urządzenia nowoczesne.

Tarnów, dnia 20 listopada 1936.

Ks. Dr Ignacy Dziedziak — ***† FRANCISZEK, Bp***
kanclerz.

Nakładem Kleru Diecezjalnego. Z Drukarni Diecezjalnej w Tarnowie